

**Міністерство освіти і науки України
Університет митної справи та фінансів**

**Рада молодих вчених
Університету митної справи та фінансів**

**«ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ
ТА УПРАВЛІНСЬКО-ТЕХНОЛОГІЧНІ
ВИМІРИ СЬОГОДЕННЯ: МОЛОДІЖНИЙ ПОГЛЯД»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Том 1

8 листопада 2024 р.

Дніпро

УДК 346.7+658:316.346.36(008)

Організатори конференції: Міністерство освіти і науки України,
Університет митної справи та фінансів,
Рада молодих вчених
Університету митної справи та фінансів

Склад редакційної групи: Бочаров Д. О., Приймаченко Д. В., Ченцов В. В.,
Архирейська Н. В., Губа О. І., Даценко В. В.,
Корнєєв М. В., Ліпинський В. В., Антонова О. В.,
Бондаревська К. В., Борисенко О. П.,
Грачевська Т. О., Григораши О. В., Губа М. О.,
Дерев'янка Т. П., Кодацька Н. О., Лихолат О. А.,
Марценюк О. О., Олексієнко Р. Ю.,
Сохацький А. В., Тertiшник В. М., Фірсов О. Д.,
Щолокова Г. В.

**Економіко-правові та управлінсько-технологічні виміри сьогодення:
молодіжний погляд :** матеріали міжнародної науково-практичної конференції :
у 2 т. Том 1. Дніпро : Університет митної справи та фінансів, 2024. 530 с.

ISBN 978-966-328-229-9

Матеріали науково-практичної конференції, які включені до збірника, присвячені сучасним тенденціям розвитку міжнародних економічних відносин, зміцненню безпеки держав у світовому вимірі; актуальним проблемам верховенства права в державотворенні України; впровадженню інноваційних технологій у публічному управлінні та особливостям трансформації менеджменту в цифровому суспільстві; розвитку інформаційних технологій і захисту інформації, транспортних систем та міжнародної логістики; інноваціям у сфері обліку, аудиту і фінансів у контексті сучасних ризиків та економічних загроз; інформаційно-комунікативним та соціально-психологічним аспектам суспільного життя в умовах війни; а також інноваційним підходам у туризмі та готельно-ресторанній справі.

Збірник матеріалів може становити інтерес для науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти, а також фахівців у галузі економіки, права, управління та фінансів.

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ДРУКУЮТЬСЯ МЕТОДОМ ПРЯМОГО
ВІДТВОРЕННЯ ТЕКСТУ, ПОДАНОГО АВТОРАМИ,
ЯКІ НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ЗА ЙОГО ФОРМУ І ЗМІСТ**

ISBN 978-966-328-229-9

© Колектив авторів, 2024

© Університет митної справи та фінансів, 2024

Макаринська Ю. В. Гендерне питання у Збройних Силах України	444
Малютова С. В. Стратегічне управління економічною безпекою України	446
Мешкова К. В. Безпека в умовах глобалізації: співпраця та конфлікти	449
Михайльо А. Р. Оцінка індикаторів добробуту населення в Німеччині	451
Міщенко Д. А., Крайнова А. Д. Управління соціальними мережами підприємства	454
Міщенко Д. А., Наконечний Д. С. Удосконалення логістичної діяльності підприємства	456
Міщенко Д. А., Поршнєва А. М. Удосконалення організації маркетингової діяльності підприємства у сфері товарної політики	458
Морозов О. А. Методи підвищення доходів підприємства: цінові стратегії та оптимізаційні підходи	460
Муйдінова В. Т. Зв'язки з громадськістю в системі маркетингових комунікацій державних підприємств	463
Мухамедова З. Р. Кібербезпека: новий рівень воєнних протистоянь	465
Назаренко А. О., Гармаш О. В. Інноваційні тренди ринку електронної торгівлі в Україні	467
Назаренко А. О., Куш В. А., Лобза А. В. Проблеми соціальної підтримки громадян країн, що потерпають від дій агресорів: Україна та Ізраїль – окремі аспекти	469
Некращук М. Новітні підходи в тайм-менеджменті як інструмент формування культури управління часом	471
Паршина М. Ю. Комунікативні аспекти процесу досягнення прагматичної еквівалентності у перекладі англомовних рекламних слоганів	473
Пестрецова Р. Я. Позбуття залежності від авторитарних режимів як стратегія зміцнення безпеки держави	476
Поворознюк С. П. Міжнародні тенденції розвитку соціального підприємництва у зміцненні соціально-економічної безпеки держави	478
Пугін О. В. Вплив авіаційної галузі на глобальну економіку	480
Рачкован К. Вплив НАТО на безпекову архітектуру сучасного світу	482
Савела А. А. Моделі та основні підходи до корпоративного управління	484
Сагач А. І. Соціальна інклюзія осіб з інвалідністю: проблеми та можливості	487

3. Система економічної безпеки: держава, регіон, підприємство : монографія : в 3 т. Т. 1 / О. М. Ляшенко, Ю. С. Погорелов, В. Л. Безбожний [та ін.] ; за заг. ред. Г. В. Козаченко. Луганськ : Елтон, 2010. 282 с.

Поворознюк С. П.,
аспірант Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського
(науковий керівник – Климчук О. В., д.е.н., проф.,
професор кафедри публічного управління та менеджменту
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського)

МІЖНАРОДНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ЗМІЦНЕННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Світова практика реалізації державної політики у сфері економіки переконливо доводить, що одним із сучасних інструментів ефективної взаємодії держави та бізнесу виступає соціальне підприємництво. Цей процес забезпечує реалізацію соціально-інноваційну підприємницьку діяльність за різними напрямками, значна частина прибутків від якої спрямовується на розв'язання існуючих соціально-економічних проблем у суспільстві. Водночас, феномен соціального підприємництва є доволі неоднозначним явищем на міжнародному рівні, оскільки його теоретико-методологічні засади ще повністю не сформовано. Зокрема, не існує єдиного уявлення та бачення про сутність такого виду підприємництва, не зафіксовано його стандартного визначення, не розроблено уніфікованих критеріїв віднесення підприємства до категорії “соціальне”. Така ситуація значно ускладнює розробку державної політики щодо подальшого розвитку та державної підтримки соціального підприємництва.

За статистикою Європейської Комісії, в країнах Європи існує понад 2 млн соціальних підприємств, що становить біля 10 % від усього європейського бізнесу, в якому працевлаштовано понад 11 млн співробітників (6 % усіх працюючих осіб цього регіону). При цьому, основними організаційно-правовими формами діяльності соціальних підприємств у європейських країнах є *кооперативні утворення* (наприклад, у Португалії, Франція, Італії, Іспанії, Греції, Хорватії) або ж *соціальні компанії* (зокрема, у Великобританії, Бельгії) [1].

Головною метою реалізації економічної політики держави є досягнення стійкого господарського зростання, щоб забезпечити підвищення рівня життя населення [2]. Відтак, ключовими завданнями щодо концепційних основ соціалізації підприємств є такі: 1) сприяння державою розвитку соціально відповідального бізнесу; 2) вироблення єдиних підходів до трактування соціального підприємництва всіма

учасниками суспільних процесів; 3) започаткування системи нефінансового звітування; 4) удосконалення існуючих і використання інноваційних форм публічно-приватного партнерства для забезпечення сталого розвитку громад та територій [3].

В міжнародній практиці основна мета соціального підприємства полягає в отриманні соціальних результатів, а не в одержанні прибутків для власників або акціонерів (вироблені товари та надані послуги на ринку за підприємницькою моделлю спрямовують отримані прибутки, в першу чергу, для досягнення нагальних соціальних цілей конкретного регіону або відповідної територіальної громади), що є досить актуальним для українського суспільства.

Скорочення пропозицій з працевлаштування у сучасних умовах підштовхує працездатне населення до активних пошуків роботи, проте, відповідно до розроблених цілей соціально-економічного розвитку, рівень зайнятості в Україні є нижчим від рівня країн Європейського Союзу, що спричинено віковою і гендерною диференціацією [4]. Існує гостра необхідність запровадження сучасних інформаційних систем і технологій на базі створення єдиного інформаційного простору, що є дієвим механізмом для підвищення ефективності управління підприємством [5], зокрема соціальним. До того ж, соціальні підприємці наразі використовують або адаптують юридичні форми, які не призначені для запуску соціального підприємництва, що призводить до зростання витрат і ризиків та зменшує приналежність до соціального підприємництва, ускладнюючи його ідентифікацію та підтримку державою.

Отже, світовий розвиток соціального підприємництва в сучасних умовах є одним із головних інструментів для вирішення нагальних суспільних проблем кожної демократичної країни. Соціально-орієнтований бізнес покликаний змінювати соціальні процеси в суспільстві на краще, а тому потребує постійної уваги та допомоги держави. Міжнародний досвід засвідчує, що саме соціальні підприємства здатні розв'язувати існуючі соціальні, економічні та екологічні проблеми, посилюють соціальну інклюзію і згуртованість місцевих громад, сприяють розширенню прав та можливостей жінок, надають якісні послуги тощо. Відтак, імплементація в Україні світового досвіду розвитку соціального підприємництва має здійснити важливий внесок у суспільну консолідацію, стабільність, демократизацію процесів та досягнення цілей сталого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний досвід соціального підприємництва і перспективи його застосування в Україні. Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/zarubizhnyy-dosvid-sotsialnoho-pidpryyemnytstva-i-perspektyvy-yoho>

2. Дороніна О. А., Мазур Г. Ф., Климчук О. В., Якимова Н. С. Значення соціально-демографічного прогнозування в реалізації стратегії економічного розвитку. *Економіка та держава*. 2021. № 3. С. 14–17. DOI: 10.32702/2306-6806.2021.3.14.

3. Гриник О. І., Сисоєва І. М. Соціалізація підприємства як важіль інноваційного розвитку. *Держава та регіони*. 2020. № 5. URL: <http://www.econom.stateandregions.zp.ua/archive?id=123>

4. Самборська О.Ю., Климчук О.В. Негативний вплив війни на зайнятість та доходи українців. *Інноваційна економіка*. 2023. № 3 (95). С. 63–69. DOI: 10.37332/2309-1533.2023.3.8.

5. Климчук О.В. Сучасні процеси розвитку в Україні інформаційних систем і технологій в управлінні підприємствами. *Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України* : тези доповідей I Міжн. наук.-практ. онлайн-конференції. Київ : ІТТА, 2021. С. 199–201.

Пугін О. В.,

аспірант кафедри підприємства та економіки підприємства

Університету митної справи та фінансів

ВПЛИВ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ НА ГЛОБАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

Аналіз історичних даних та економічних тенденцій дозволяє розробляти ефективні прогнози для передбачення майбутнього попиту на авіаперевезення та підготовки до можливих економічних криз. Уряди впроваджують політику, що сприяє економічному зростанню та стабільності, створюючи сприятливі умови для розвитку авіаційної галузі. Інвестори, у свою чергу, можуть використовувати свої знання економічної ситуації для ухвалення стратегічних рішень щодо інвестицій у авіакомпанії, аеропорти та інші підприємства, пов'язані з авіацією. Дуже важливим є аналіз складних зв'язків між економікою та авіацією, щоб краще розуміти механізми, які впливають на розвиток галузі.

Уряди відіграють ключову роль у формуванні економічного впливу авіаційної галузі через запровадження політик, нормативних актів та інвестицій. Їхні рішення можуть суттєво впливати на розвиток сектору. Вони встановлюють і контролюють дотримання правил безпеки для захисту пасажирів та екіпажу, забезпечуючи безпечні умови польотів. Крім того, уряди стимулюють конкуренцію в галузі, захищають права пасажирів та сприяють їхньому добробуту. Інвестиції спрямовуються на будівництво, модернізацію та обслуговування аеропортів і систем управління повітряним рухом. Також уряди активно фінансують наукові дослідження та розробки нових технологій у галузі авіації. Збори й податки, що стягуються з авіаційної діяльності, використовуються для розвитку інфраструктури та покращення послуг управління повітряним рухом. Крім того, уряди ведуть переговори про угоди відкритого неба для лібералізації авіаційного ринку та стимулювання конкуренції між перевізниками.

На міжнародному рівні уряди співпрацюють завдяки організації ІКАО, беручи участь у розробці стандартів безпеки польотів та екологічних норм. Ефективною політикою, регулюванням та інвестиціями уряди створюють